

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/528/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314204600
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314204600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci navrhovateľa: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti odporcom: 1/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. E., adresa na doručovanie: Z. XXX, 2/ E. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, J., o zaplatenie sumy 1.652,77 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7C/72/2014-138 zo dňa 20. marca 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie istiny 955,79 Eur a vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a v tomto rozsahu **v r a c i a** vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvného úroku 10,15 % zo sumy 1.393,29 Eur od 23.11.2013 do zaplatenia, **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo vyhovené návrhu navrhovateľa na zaplatenie istiny 663,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 30.05.2013 do zaplatenia, vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie istiny 33,10 Eur, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny 729,41 Eur od 23.11.2013 do zaplatenia, **z o s t á v a n e d o t k n u t ý**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcov v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi istinu 663,88 Eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 663,88 Eur do 30.05.2013 do zaplatenia. Uvedené povolil odporcom splácať v mesačných splátkach po 60,00 Eur počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Odporcom v rade 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania.

Mal zistené, že dňa 08.07.2003 navrhovateľ s odporcami uzavrel zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu. Dňa 08.04.2005 uzavreli zmluvu o poskytnutí balíka EXTRA a následne dňa 18.04.2005 uzavreli dodatok k tejto zmluve o kontokorentnom úvere. Predmetom zmluvy kontokorentného úveru bol úverový rámec vo výške 22.000,00 Sk (663,88 Eur) s dohodnutou premenlivou výškou úrokovej sadzby, ktorá ku dňu uzavretia zmluvného vzťahu bola vo výške 10,15 % p.a.. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 17.04.2006. Z dôvodu porušenia povinností odporcami navrhovateľ ukončil zmluvný vzťah ku dňu 29.05.2013 a následne dňa 21.01.2014 vyzval odporcov na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovaná istina 1.393,29 Eur pozostávala zo sumy úveru, z debetných úrokov a poplatkov v zmysle bodu 6 časti IV. dodatku k zmluve. Nakoľko odporcovia čerpali úverový rámec, avšak neuskutočňovali úhrady, neplatením úrokov a poplatkov sa dostali do nepovoleného prečerpania a v zmysle zmluvy sa tieto stali súčasťou istiny. Takéto tvrdenie navrhovateľa bolo zavádzajúce.

Preto žalovaná suma je tvorená istinou 730,26 Eur, ktorá predstavuje finančné prostriedky poskytnuté odporcom a úrokmi + poplatkami v celkovej výške 663,03 Eur. Z predložených listinných dôkazov mal preukázané poskytnutie finančných prostriedkov odporcom vo výške úverového rámca 663,88 Eur a v tejto časti považoval návrh navrhovateľa za dôvodný.

Čo sa týka zvyšnej istiny vo výške 663,03 Eur, ktorú podľa vyjadrenia navrhovateľa tvoria úroky a poplatky, v tejto časti považoval nárok za nedôvodný, nakoľko nebol dostatočne špecifikovaný a preukázaný. Navrhovateľ nevyčíslil ani samotnú sumu úroku, bližšie neuviedol výšku sadzby a príslušné obdobie, za ktoré je úrok počítaný, a teda uplatňovaný a taktiež, z akej sumy, navyše, keď úroková sadzba nie je stanovená fixne, ale premenlivou sadzbou. Či sa táto sadzba menila a akým spôsobom, nebolo poskytnuté ani vo forme tvrdení. Rovnako nebola vyčíslená výška poplatkov, nebolo jasné, o aký druh poplatkov ide. Vzhľadom na to navrhovateľ v časti istiny 663,03 Eur neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno pre potvrdenie skutočností uvádzaných v návrhu. Pravdivým a úplným opísaním všetkých potrebných rozhodujúcich skutočností navrhovateľ plní jednu z dvoch procesných povinností vyplývajúcich mu z prejednávacej zásady, a to povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje dôkazná povinnosť. Nedostatok opísania rozhodujúcich skutočností nie je nedostatkom návrhu na začatie konania, pre ktorý by súd mohol odmietnuť podanie a v prípade nesplnenia tejto povinnosti súd nevie konanie usmerniť. Náležité opísanie rozhodujúcich skutočností v spojitosti s petítom súčasne individualizujú uplatnený nárok, čo má význam pre vyhodnotenie prekážok litispendencie, či rei iudicatae. Uplatnené úroky z omeškania vyčíslené vo výške 259,48 Eur pozostávali z úrokov z omeškania vyčíslené z aktuálne splatnej istiny ku dňu 29.05.2013 vo výške 226,35 Eur, a to od vzniku zmluvného vzťahu až do ukončenia zmluvy 29.05.2013 a ďalej úroky z omeškania od 30.05.2013 do 22.11.2013 vo výške 33,10 Eur, ktoré boli vyčíslené úrokom vo výške 8 % ročne zo sumy 1.393,29 Eur. Nakoľko takto vyčíslené úroky z omeškania zahŕňali úroky z omeškania nielen z istiny, ale aj z úrokov a poplatkov, pričom návrh navrhovateľa bol v časti úrokov a poplatkov zamietnutý a vzhľadom na skutočnosť, že mal preukázané omeškanie odporcov s vrátením poskytnutých finančných prostriedkov za obdobie od ukončenia zmluvy o kontokorentnom úvere, ku ktorému došlo dňa 29.05.2013, zaviazal odporcov na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 663,88 Eur od 30.05.2013 do zaplatenia. Výška úroku bola priznaná v požadovanej nižšej výške navrhovateľom v návrhu.

V časti uplatneného riadneho úroku vo výške 10,15 % od 23.11.2013 do zaplatenia, tento uplatňovaný nárok považoval za nedôvodný, nakoľko zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Nakoľko dňa 29.05.2013 došlo k ukončeniu zmluvy, nastala splatnosť celého dlhu. Od splatnosti dlžník musí platiť úroky z omeškania. Zmluvný úrok nemôže plniť funkciu sankcie za oneskorené splácanie úveru aj po dobe dohodnutej splatnosti, pretože túto funkciu plní úrok z omeškania.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keď navrhovateľ mal v konaní úspech 40 % a odporcovia 60 %, z čoho vyplýva, že čistý úspech odporcov bol 20 %. Odporcovia si však náhradu trov konania neuplatnili.

V zákonom stanovenej lehote v zamietajúcej časti podal odvolanie navrhovateľ, keď namietal, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a postupom súdu mu bolo odňaté právo konať pred súdom. Uviedol, že výška dlhu odporcov nebola medzi účastníkmi konania sporná. Žiaden z odporcov výšku dlhu nerozporoval, naopak odporca v rade 1/ ju na pojednávaní uznal a prejavil záujem svoj dlh postupne splatiť. V rámci konania vychádzal z predpokladu, že súd prvého stupňa nebude považovať výšku dlžnej sumy za spornú a považoval za nevhodné predkladať súdu rozsiahle podrobné skutkové tvrdenia a výpočty. Namietal, že súd si nespĺnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 118 ods. 2 O.s.p.. Rovnako v zmysle ust. § 100 ods. 1 O.s.p. mal súd možnosť uviesť, ako sa mu javí právne posúdenie veci. Takýto postup by rešpektoval právo účastníkov konania na spravodlivý súdny proces a umožnil by v plnom rozsahu realizovať procesné oprávnenie prednášať tvrdenia a navrhovať dôkazy. Postup súdu prvého stupňa preto považuje za odňatie práva konať pred súdom z týchto dôvodov. V časti nepriznania úrokov vychádza rozhodnutie z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to, že úrok z úveru je možné považovať len do dátumu splatnosti dlhu. Tento svoj právny názor súd prvého stupňa bližšie neodôvodnil, a preto je nezistiteľné, o aké zákonné ustanovenia, prípadne ustanovenia zmluvy tento názor opiera. Preto v rámci odvolania sa môže obmedziť len na konštatovanie nesprávnosti tohto právneho názoru súdu prvého stupňa a uvedenie právnych dôvodov, o ktoré opiera svoj nárok. Poukázal na ustanovenie bodu 7.4.2 všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorých sa úver úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Súd toto zmluvné ustanovenie neaplikoval vôbec a jeho odmietnutie ničím neodôvodnil. Úrok je cenou peňazí, z čoho je potrebné vyvodit' jednoznačný záver, že úrok je potrebné platiť až do vrátenia peňažných prostriedkov.

Takýto záver vyplýva i z platnej dispozitívnej právnej úpravy Obchodného zákonníka. Pri odôvodnení časti zamietajúceho výroku súd dôsledne sa neriadil ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keď svoj právny názor o trvaní práva na úroky ničím neodôvodnil. Na základe uvedeného navrhuje rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, prípadne zmeniť v odvolaní napadnutej časti a zaviazat' odporcov nahradiť mu spoločne a nerozdielne sumu 955,79 Eur a 10,15 % ročný úrok zo sumy 1.393,29 Eur od 23.11.2013 do zaplataenia. Zároveň si uplatnil trovy prvostupňového aj druhostupňového konania.

Odporca v rade 1/ k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že celé odvolanie vníma ako alibistické s prenesením zodpovednosti za neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena na procesný postup súdu, konkrétne na aplikáciu § 153 ods. 1, § 118 a § 100 O.s.p.. Tvrdenie, že uznal dlh, sa nezakladá na pravde. Ak by bol stotožnený s výškou dlhu, nevyužil by možnosť bránenia sa, a to podaním odporu voči platobnému rozkazu. Nakoľko je navrhovateľ zastúpený advokátskou kanceláriou, nemôže obstáť tvrdenie, že vychádzal z predpokladu, že súd prvého stupňa nebude považovať výšku dlžnej sumy za spornú. Takúto obhajobu považuje za školácku a nie za obhajobu profesionála. Predovšetkým v záujme navrhovateľa ako veriteľa musí byť snaha preukázať súdu dôvodnosť uplatňovaného nároku a nespoliehať sa na svoj predpoklad, a to aj za cenu s tým spojenou časovej a administratívnej náročnosti. Občiansky súdny poriadok vyžaduje, aby navrhovateľ v návrhu na začatie konania uviedol tie rozhodujúce skutočnosti, ktoré označujú skutok, na základe ktorých navrhovateľ uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, aby umožňoval jednoznačnú individualizáciu, t.j. nemožnosť jeho zámeny s iným skutkom. Vzhľadom na uvedené navrhuje rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Odporkyňa v rade 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v rozsahu § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v časti zamietnutia návrhu navrhovateľa na zaplataenie zmluvného úroku 10,15 % zo sumy 1.393,29 Eur od 23.11.2013 do zaplataenia podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a v časti, ktorým návrh navrhovateľa na zaplataenie istiny 955,79 Eur zamietol a nadväzujúci výrok o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a v tejto časti vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa obsahu odvolania, navrhovateľ nepodal odvolanie voči výroku o zamietnutí návrhu na zaplataenia istiny 33,10 Eur, ktorá istina mala predstavovať pevne vyčíslenú časť úroku z omeškania od 30.05.2013 do 22.11.2013 z istiny 1.393,29Eur (str. 5 odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa). Rovnako odvolanie nebolo podané v časti výroku, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa na priznanie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny 729,41 Eur od 23.11.2013 do zaplataenia. Uvedené vyplýva z odvolania v časti označenej I., ako aj z celého obsahu odvolania a napokon navrhovateľ k tejto zamietajúcej časti neuviedol žiadne dôvody a ani konečný návrh v odvolaní na priznanie týchto uplatňovaných nárokov. Vzhľadom na uvedené odvolací súd vyslovil, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo vyhovené návrhu, ako aj vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa na zaplataenie istiny 33,10 Eur a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny 729,41 Eur od 23.11.2013 do zaplataenia, zostáva nedotknutý.

Súčasťou základného práva účastníka súdneho konania na súdnu ochranu a s ňou súvisiaceho práva na spravodlivý proces, ktoré práva zaručujú v podmienkach Slovenskej republiky okrem zákonov aj ust. čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je nielen garancia poskytnutia ochrany ohrozených alebo porušených práv zo strany súdu, ale aj poskytnutie súdnej ochrany v určitom rozsahu a predovšetkým kvalite. K určujúcim definičným znakom práva na spravodlivé súdne konanie patř aj právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na rozhodujúce/relevantné argumenty jednotlivých strán. Explicitne je obsah požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyjadřený v § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadřil odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, pričom (súd) dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V preskúmvanej veci v časti odôvodnenia zamietajúceho výroku nie je rozhodnutie súdu prvého stupňa presvedčivé a je zmätočné, nakoľko v jednej časti uvádza, že úverový rámeč kontokorentného úveru bol vo výške 730,26 Eur a následne nižšie uvádza, že tento úverový rámeč bol vo výške 663,88 Eur (v ktorej istine i vyhovel návrhu). V ďalšej časti odôvodnenia týkajúcej sa zamietnutia návrhu okresný súd poukazoval na to, že suma 663,03 Eur má predstavovať riadny úrok a poplatky, ktoré však navrhovateľ žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval a taktiež nepriznal vypočítané úroky z omeškania vo výške 226,38 Eur, ktoré majú predstavovať úroky z omeškania ku dňu 29.05.2013. V tejto časti konštatoval, že pevná suma úrokov z omeškania zahŕňala úroky z omeškania nielen z istiny, ale aj z úrokov a poplatkov, z tohto dôvodu nepriznal nárok navrhovateľovi. Z písomného žalobného návrhu vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal priznať istinu vo výške 1.652,77 Eur, z toho okresný súd priznal istinu 663,88 Eur a zamietol istinu vo výške 663,03 Eur, ktorá má pozostávať z úrokov a poplatkov, ďalej istinu 259,48 Eur, ktoré majú predstavovať vypočítané pevné úroky z omeškania, spolu táto suma predstavuje 1.586,39 Eur. Rozdiel medzi žalovanou istinou a istinou, ktorá je odôvodnená v napadnutom rozsudku, predstavuje suma 66,38 Eur, ktorú okresný súd žiadnym spôsobom neodôvodnil, z akého dôvodu táto nebola navrhovateľovi priznaná. Preto v časti odôvodnenia úverového rámca kontokorentného úveru a v časti istiny 66,38 Eur je odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa je zmätočné a z tohto dôvodu nepreskúmateľné.

Právny záver okresného súdu, že navrhovateľ si v konaní nesplnil tak povinnosť tvrdiacu ako aj dôkaznú ohľadne uplatnených poplatkov a úrokov, je predčasný, keďže v procesnom postupe okresného súdu došlo k vadám konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie veci.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 3 O.s.p., ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p., súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa § 125 O.s.p., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 129 ods. 1 O.s.p., dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Z výsledkov vykonaného dokazovania okresným súdom bolo nepochybne zistené, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami bola uzavretá zmluva o kontokorentnom úvere. Je predčasné skutkové zistenie okresného súdu, že navrhovateľ nerozlíšil a ani nevyplyva z obsahu spisu výška sadzby a príslušné obdobie, za ktoré je úrok počítaný a z akej sumy, nešpecifikovanie o aký druh poplatku sa jedná. Navrhovateľ predložil súdu listinné dôkazy, a to zmluvu o bežnom a kontokorentnom úvere, prehľad transakcií na účte odporcov, výzvy na zaplatenie istiny.

Vychádzajúc z procesných podmienok uvedených v ust. § 101 ods. 1, § 79 ods. 1, § 120 ods. 1 a nasl. O.s.p. dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Pokiaľ sa veriteľ domáha splnenia dlhu, je na ňom, aby preukázal vznik splatnej pohľadávky voči dlžníkovi; pokiaľ bolo preukázané, že takáto pohľadávka skutočne vznikla, môže sa dlžník brániť tvrdením, že táto pohľadávka už zanikla.

V preskúmvanej veci navrhovateľ preukázal predloženými listinnými dôkazmi, že zmluvný vzťah o poskytnutí splátkového úveru medzi ním a odporcami na základe písomnej zmluvy vznikol. Okresný súd ďalej dôsledne nepostupoval pri vykonaní dôkazu listinou v zmysle procesných podmienok uvedených v ust. § 129 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ ako dôkaz na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku predložil výpis obrátov na účte odporcov. Povinnosťou súdu bolo v rámci vykonaného dokazovania oboznámiť odporcov s predmetnou listinou spôsobom uvedeným v ust. § 129 ods. 1 O.s.p. tak, aby sa vyjadril, či má námietky k vedeniu zaznamenávania kreditných a debetných úkonov na tomto účte, až do jeho skončenia. Okresný súd síce v zmysle zápisnice z pojednávania (č.l. 134) vykonal, avšak vo svojom rozhodnutí ho žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Vo výpise z tohto účtu je istina 226,38 Eur označená ako debetný úrok. Ani táto časť v rozhodnutí okresného súdu nebola žiadnym spôsobom vyhodnotená.

Až na základe takéhoto procesného postupu súdu pri vykonaní dokazovania výsluchom účastníkov a pri oboznamovaní predložených listinných dôkazov spôsobom uvedeným v § 129 ods. 1 O.s.p., môže okresný súd posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku navrhovateľa z hľadiska jeho dôkaznej povinnosti. Okresný súd zistené skutkové okolnosti vyhodnotil v rozpore s podmienkami uvedenými v § 132 O.s.p.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v zamietajúcej časti, pokiaľ ide o zaplatenie istiny 955,79 Eur spolu s trovami konania v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V časti výroku, ktorým okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na priznanie zmluvného úroku vo výške 10,15 % z istiny 1.393,29 Eur od 23.11.2013 do zaplatenia, odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a s dôvodmi v tejto časti sa v plnom rozsahu stotožňuje. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľovi právo na úrok z úveru nepatrí, pretože povinnosť platiť úroky z úveru sa viaže na poskytnutie peňažných prostriedkov v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Úroky sú osobitnou peňažnou náhradou súvisiacou s poskytnutím financií a sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Zo zákona nevyplýva, že istina úveru sa úročí aj po splatnosti dlhu až do jeho úplného zaplatenia (§ 503 Obchodného zákonníka). Tým, že navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, určil inú novú dobu jeho splatnosti, preto už nemá nárok na riadne úroky z úveru až do zaplatenia istiny, nakoľko po nedodržaní lehoty na zaplatenie vzniká navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Úroky v tomto prípade nie sú sankciou za porušenie povinnosti, ale stávajú sa súčasťou peňažného záväzku dlžníka. Preto aj omeškanie s ich platením zákon sankcionuje povinnosťou platiť z nezaplatenej splatnej sumy úroky z omeškania. Rozhodnutie okresného súdu v tejto časti bolo náležite odôvodnené, s poukazom aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR, preto odvolacia námietka navrhovateľa v tomto smere je nedôvodná.

Navrhovateľ namietal procesné pochybenie súdu prvého stupňa spočívajúce v porušení ust. § 118 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Citované ustanovenie ukladá súdu povinnosť oboznámiť účastníkov konania na pojednávaní s predbežným zhrnutím sporných a nesporných skutkových okolností a tiež s predbežným náhľadom súdu na to, ktoré z navrhnutých dôkazov treba vykonať a ktoré vykonané nebudú. Účastníkom konania sa tým má vytvoriť možnosť, aby tomu, s čím ich oboznámil súd prispôbili ich ďalší procesný postup v konaní.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní na súde prvého stupňa dňa 20.03.2015 (č. l. 132) vyplýva, že v konaní sudca právneho zástupcovi navrhovateľa položil konkrétnu otázku na špecifikovanie žalovanej istiny. Zároveň na tomto pojednávaní boli oboznámené všetky listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise. Účastníci konania boli riadne poučení v zmysle ust. § 120 ods. 1, 4 O.s.p., na pojednávaní po oboznámení listinných dôkazov a po výsluchu právneho zástupcu navrhovateľa tento predniesol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že sporové konanie je vedenej zásadou aktívnej účasti účastníkov konania (účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná). Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd na pojednávaní sa danou skutočnosťou zaoberal a právneho zástupcovi navrhovateľa v tejto súvislosti kládol i otázky. Teda z

takéhoto priebehu pojednávania zaznamenaného v zápisnici o pojednávaní zo dňa 20.03.2015 možno vyvodíť, že súd upozornil stranu navrhovateľa, že uvedené sa vo veci javí sporné, z ktorého dôvodu boli i právnomu zástupcovi navrhovateľa v tejto súvislosti kladené otázky. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať nato, že porušenie citovaného ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikuje účastníka robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne, čo napokon v prejednávanej veci vyplýva aj z obsahu zápisníc o pojednávaní pred súdom prvého stupňa, keď súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, odporcu v rade 1/, oboznámením sa predloženými listinnými dôkazmi účastníkov a v závere pojednávania účastníkov vyzval, aby zhrnuli svoje návrhy. Z uvedených dôvodov odvolacia námietka navrhovateľa v tomto smere je neodôvodnená.

Nie je možné súhlasiť s odvolacou námietkou navrhovateľa, že istina medzi účastníkmi nebola sporná. Odporkyňa v rade 2/ sa nezúčastnila pojednávania a ani sa vo veci písomne nevyjadrila. Odporca v rade 1/ na pojednávaní sa vyjadril v tom zmysle, že má vedomosť, že majú otvorený s odporkyňou v rade 2/ kontokorentný úver, na tento účet prichádzala jeho výplata a s účtom disponovala výlučne odporkyňa v rade 2/. V súčasnosti s odporkyňou v rade 2/ je rozvedený a myslel si, že je všetko vyrovnané. O dlhu sa dozvedel až z tohto konania a zároveň žiadal povoliť splátky. Z takéhoto vyjadrenia odporcu v rade 1/ nie je možné jednoznačne konštatovať, že súhlasil so žalovanou istinou a že túto nerozporoval. Nevyjadroval sa k žiadnej konkrétnej sume, vyjadroval sa iba k tomu, že má vedomosť o kontokorentnom úvere, s ktorým disponovala výlučne odporkyňa v rade 2/.

Okresný súd v novom konaní v zrušenej časti vykoná dokazovanie naznačeným smerom, vykonané dôkazy v odôvodnení rozsudku náležite vyhodnotí v zmysle ust. § 132 O.s.p. a rozhodnutie odôvodní v intenciách ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.